

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iunie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2012 declarat de către inculpatul

Ionașco Alexandru Gheorghe, născut la 06 septembrie 1953, originar din Ucraina, domiciliat în r-nul Strășeni, s.Cojușna, str.M.Viteazul 41.

Cauza a fost examinată în prima instanță de la 02.08.2011 pînă la 29.06.2012, în instanța de apel de la 27.09.2012 pînă la 16.10.2012, în instanța de recurs de la 21.05.2013 pînă la 12.06.2013.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 29 iunie 2012, Ionașco Alexandru a fost condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, ceea ce constituie 11000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Donoagă Mihail privind încasarea sumei de 3000 lei, a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Ionașco Alexandru, la 23 mai 2010, în jurul orei 13.00, aflîndu-se în loc public, în drum, nu departe de casa sa și vis-a-vis de porțile gospodăriei cet.Donoagă Mihail din s.Cojușna, r-nul Strășeni, încălcînd ordinea publică, fără careva motiv, din intenții huliganice, a inițiat o ceartă cu cet.Donoagă Mihail și apropiindu-se de el, a început a-i aplica lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i acestuia leziuni corporale fără dereglări de sănătate, ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr.63 din 08.04.2011.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către acuzatorul de stat și inculpat, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care A.Ionașco să fie condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, invocînd blîndețea pedepsei, deoarece instanța de judecată nu a ținut seama de gradul prejudiciabil al faptei săvîrșite de către inculpat și de persoana acestuia;

- inculpatul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința sa, pe motiv că probele prezentate de acuzare nu confirmă vinovăția lui în cele incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului și admis parțial, din alte motive apelul inculpatului, casată sentința, rejudecată cauza, inclusiv în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărîre, prin care lui Ionașco Alexandru, recunoscut vinovat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 lei. În rest sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a constatat că concluziile primei instanțe referitor la vinovăția inculpatului sînt bazate pe probe administrate și verificate în ședința de judecată, și anume declarațiile părții vătămate M.Donoagă, a martorului L.Ionașco, cît și materialele dosarului: cererea părții vătămate M.Donoagă din 27.05.2010; raportul de examinare medico-legală

nr.204 din 26.06.2010; hotărîrea Judecătorei Strășeni din 23.02.2011 privind nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenția săvîrșită de A.Ionașco pe art.78 alin.(1) Cod contravențional; procesul-verbal de examinare la fața locului din 28.05.2010; rapoartele de expertiză medico-legală nr.63 și nr.121, probe care au fost corect apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și acțiunile acestuia just au fost încadrate în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

La fel, în motivarea soluției instanța de apel a mai invocat că prima instanță corect a dat o apreciere critică declarațiilor martorului O.Ionașco, care se află în relații de rudenie cu inculpatul, fiind soția acestuia și a dat declarații neobiective, cu scopul de a-l ajuta să se eschiveze de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvîrșită.

Totodată, instanța de apel a conchis că sentința urmează a fi casată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, aceasta fiind una prea aspră și neechitabilă faptelor săvîrșite de el, fiindcă scopul preventiv și educativ prevăzut de art.61 Cod penal, precum și cerințele indicate în art.75 Cod penal, nu vor putea fi atinse anume prin pedeapsa stabilită lui, deoarece inculpatul fiind invalid va primi pedeapsa ca pe o osîndă, iar la individualizarea ei, prima instanță nu a ținut seama de toate circumstanțele atenuante, și anume că inculpatul a săvîrșit o infracțiune mai puțin gravă pentru prima dată, că este invalid de gradul II, din care considerente instanța a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea lui A.Ionașco poate avea loc prin aplicarea unei pedepse mai blînde, în limitele sancțiunii prevăzute de lege.

De asemenea, instanța de apel a constatat că partea acuzării nu a argumentat prin careva motive obiective necesitatea aplicării inculpatului a pedepsei cu închisoarea, cînd sancțiunea legii penale prevede și alte pedepse alternative.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de aplicare a pedepsei, iar probele prezentate de acuzare nu dovedesc vinovăția lui în cele imputate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, inculpatul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Atît prima instanță, cît și instanța de apel, în baza probelor administrate, cercetate și verificate în cadrul anchetei judecătorești, prin prisma art.100, 101 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungînd la concluzia corectă cu privire la

încadrarea acțiunilor inculpatului A.Ionașco în prevederile art.287 alin.(1) Cod penal.

În susținerea acestei concluzii, instanțele de fond au dat o apreciere corectă declarațiilor inculpatului A.Ionașco, a părții vătămate M.Donoagă, a martorilor L.Ionașco, actelor cauzei: cererii părții vătămate M.Donoagă din 27.05.2010; raportului de examinare medico-legală nr.204 din 26.06.2010; hotărîrii Judecătorei Strășeni din 23.02.2011; procesului-verbal de examinare la fața locului din 28.05.2010; rapoartelor de expertiză medico-legală nr.63 și nr.121, ce confirmă faptul cauzării părții vătămate a leziunilor corporale fără dereglarea sănătății.

Totodată, instanțele de fond corect au considerat declarațiile martorului O.Ionașco ca fiind critice și contradictorii, ce se combat prin declarațiile părții vătămate M.Donoagă și a martorului L.Ionașco.

Instanța de recurs constată că temeiul invocat de inculpat cu referire la nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate în apel se combate prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusa eroare de drept. Instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de inculpat, inclusiv și asupra temeiului, precum că acțiunile lui nu au avut loc în stradă, în loc public, dar în gospodăria părții vătămate, nefiind încălcată grosolan ordinea publică. La acest capitol, instanța, cu referire la art.131 Cod penal, corect a indicat că prin loc public se înțelege locul care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului și deci, drumul unde circulă persoanele, se consideră loc public.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluziile instanțelor de fond în partea încadrării juridice a faptei săvârșite de A.Ionașco sînt legale, motivate și întemeiate, fiind bazate pe aprecierea obiectivă, sub toate aspectele a probelor administrate în cauză, descrise detaliat și argumentat în hotărîrile judecătorești, acceptate și de către instanța de recurs.

Concomitent, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate în recursul inculpatului au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta, respectînd prevederile art.414 alin.(5) și art.417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs inculpatul nu a indicat.

În consecință, se apreciază că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarant de inculpat și, potrivit legii, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ionașco Alexandru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2012, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă